

Czwartek, 12 marca 2009 r.

6. wzywa Radę Europejską i Komisję, aby wsparły rząd Republiki Filipin w jego staraniach o postęp w negocjacjach pokojowych, w tym poprzez arbitraż, jeśli rząd się o to zwróci, a także poprzez wsparcie międzynarodowego zespołu monitorującego odpowiedzialnego za nadzór nad zawieszeniem broni między wojskiem i MILF;
7. zwraca uwagę na możliwość zwiększenia roli międzynarodowego zespołu monitorującego poprzez rozszerzenie jego uprawnień do prowadzenia dochodzeń oraz uzgodnienie polityki podawania jego ustaleń do wiadomości publicznej;
8. wzywa rząd Republiki Filipin do zwiększenia pomocy rozwojowej dla Mindanao celem poprawy tragicznych warunków życia miejscowej ludności i z zadowoleniem przyjmuje wsparcie finansowe w postaci pomocy żywnościowej i nieżywnościowej o wartości ponad 13 mln EUR, którego UE udzieliła Mindanao od wznowienia walk w sierpniu 2008 r.;
9. wyraża głębokie zaniepokojenie setkami przypadków pozasądowych egzekucji działaczy politycznych i dziennikarzy, które miały miejsce w ostatnich latach na Filipinach, oraz rolę, jaką odegrały siły bezpieczeństwa w zaplanowaniu i popełnieniu tych morderstw;
10. wzywa rząd Republiki Filipin do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie egzekucji pozasądowych i wymuszonych zaginięć; wzywa jednocześnie rząd Republiki Filipin do wprowadzenia niezależnego mechanizmu monitorowania, który nadzorowałby dochodzenia i ściganie sprawców takich czynów;
11. wzywa rząd Republiki Filipin do przyjęcia środków mających na celu położenie kresu systematycznemu zastraszaniu i prześladowaniu działaczy politycznych i działaczy na rzecz praw człowieka, członków społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzy i świadków w dochodzeniach karnych, a także do zagwarantowania rzeczywiście skutecznej ochrony świadków;
12. ponawia swój wniosek do władz Filipin o umożliwienie specjalnym organom ONZ zajmującym się ochroną praw człowieka nieograniczonego dostępu do kraju; nakłania również władze do szybkiego przyjęcia i wdrożenia przepisów włączających międzynarodowe instrumenty praw człowieka, (np. dotyczące przeciwdziałania torturom i wymuszonym zaginięciom), które zostały ratyfikowane, do prawa krajowego;
13. wzywa Radę i Komisję do zadbania o to, aby pomocy finansowej UE na rzecz rozwoju gospodarczego Filipin towarzyszyła kontrola ewentualnych naruszeń praw ekonomicznych, społecznych i kulturalnych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zachęcanie do dialogu i włączanie wszystkich grup społeczeństwa;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, prezydentowi i rządowi Republiki Filipin, MILF, NDFP, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz rządowi państw członkowskich ASEAN.

Wydalenie organizacji pozarządowych z Darfuru

P6_TA(2009)0145

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie wydalenia organizacji pozarządowych z Darfuru

(2010/C 87 E/39)

Parlament Europejski,

— uwzględniając oświadczenie prezydencji złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 6 marca 2009 r., będące następstwem decyzji Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) dotyczącej nakazu aresztowania prezydenta Sudanu, Omara Hassana al-Baszira,

Czwartek, 12 marca 2009 r.

- uwzględniając oświadczenie komisarza Louisa Michela, wydane dnia 5 marca 2009 r. i dotyczące wydalenia z Sudanu humanitarnych organizacji pozarządowych,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Sudanie/Darfurze, wyrażające zwłaszcza swoje nieustanne poparcie dla MTK,
 - uwzględniając statut rzymski MTK oraz jego wejście w życie dnia 1 lipca 2002 r.,
 - uwzględniając rezolucję S/Res/1593 (2005), przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 31 marca 2005 r., która przekazała sprawę sytuacji w Darfurze do MTK,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że w dniu 4 marca 2009 r. wydział przygotowawczy MTK wydał nakaz aresztowania prezydenta Sudanu, Omara Hassana al-Baszira, w związku z zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w rozdartym konflikcie w regionie Darfuru,
 - B. mając na uwadze, że w reakcji na decyzję MTK rząd Sudanu podjął decyzję o wydaleniu z Darfuru 13 wiodących organizacji pozarządowych,
 - C. mając na uwadze, że agencje pomocowe w Darfurze prowadzą największe humanitarne przedsięwzięcie na świecie; mając na uwadze, że według doniesień ONZ 4,7 mln osób, w tym 2,7 mln przesiedleńców wewnętrznych, potrzebuje pomocy,
 - D. mając na uwadze, że wydalenie agencji pomocowych może doprowadzić do zwiększenia śmiertelności oraz zachorowalności, wynikającego z zaprzestania udzielania usług medycznych oraz wybuchu chorób zakaźnych, takich jak biegunka i infekcje dróg oddechowych; mając na uwadze, że konsekwencje wydalenia agencji mogą obejmować zmniejszenie zakresu szczepień ochronnych oraz wzrost śmiertelności wśród dzieci, jeżeli nie będą miały one dostępu do produktów leczniczych i usług z zakresu żywienia,
 - E. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe zostały wydalone w chwili, w której ich usługi są niezwykle potrzebne, szczególnie ze względu na występującą obecnie w Darfurze Zachodnim epidemię zapalenia opon mózgowych; mając na uwadze, że wskutek tego wydalenia cierpiącym chorym drastycznie ograniczy się lub nawet całkowicie zlikwiduje dostęp do opieki medycznej,
 - F. mając na uwadze, że zgodnie z koncepcją „odpowiedzialności za ochronę” ONZ, jeżeli władze krajowe w oczywisty sposób nie są w stanie chronić ludności, inni mają obowiązek zagwarantowania potrzebnej ochrony,
 - G. mając na uwadze, że jako członek Narodów Zjednoczonych rząd Sudanu ma obowiązek współpracy z MTK na mocy S/Res/1593 (2005) przyjętej przez Radę Bezpieczeństwa zgodnie z jej kompetencjami w ramach rozdziału VII,
 - H. głęboko zaniepokojony faktem, że od wydania nakazu aresztowania rząd Sudanu systematycznie odmawiał współpracy z MTK i wielokrotnie lekceważył Trybunał oraz wspólnotę międzynarodową,
1. z całą mocą potępia wydalenie z Darfuru 13 agencji udzielających pomocy humanitarnej w odpowiedzi na międzynarodowy nakaz aresztowania wydany przez MTK w dniu 4 marca 2009 r. wobec prezydenta Sudanu, Omara al-Baszira;

Czwartek, 12 marca 2009 r.

2. domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pracowników humanitarnych sekcji belgijskiej „Lekarzy bez granic” porwanych w dniu 11 marca 2009 r. ze swoich biur „Lekarzy bez granic - Belgia” w Saraf-Umra, 200 km na zachód od El-Faszer, stolicy Darfuru Północnego;
 3. jest głęboko zaniepokojony natychmiastowymi skutkami wydalenia organizacji udzielających pomocy humanitarnej, która jest niezbędna dla setek tysięcy Sudańczyków;
 4. wzywa rząd Sudanu do bezzwłocznego odwołania swojej decyzji dotyczącej wydalenia 13 agencji pomocowych oraz do zezwolenia im na dalsze prowadzenie niezbędnych działań, zapewniających przetrwanie zagrożonych społeczności w Darfurze; wzywa Radę i Komisję do wzmożenia nacisków na Unię Afrykańską, Ligę Państw Arabskich oraz Chiny, by nakłoniły one rząd Sudanu do podjęcia wspomnianych działań;
 5. wzywa rząd Sudanu do podjęcia pozytywnych kroków, gwarantujących nietykalność obrońców praw człowieka w Sudanie w przypadku popierania przez nich decyzji MTK, oraz do powstrzymania się od jakichkolwiek prześladowań lub zastraszania obrońców praw człowieka;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE w Darfurze, rządowi Sudanu, rządowi i parlamentom państw członkowskich i państw należących do Rady Bezpieczeństwa ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej, instytucjom Ligi Państw Arabskich oraz prokuratorowi Międzynarodowego Trybunału Karnego.
-